

دوشنبه 28 مرداد 1398 - 17 ذی الحجه 1440 - 19 آگوست 2019

تشکیل نخستین مجلس خبرگان قانون اساسی جمهوری اسلامی با پیام امام خمینی (ره) (1358 ش)

تشکیلا، نخستین مجلس، خدگان قانون اساسی جمهوری اسلامی، با پیام امام خمینی (ره) (1358 ش)، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و برگزاری اولین انتخابات که منجر به تعیین نوع حکومت و تشکیل جمهوری اسلامی در ایران گردید، بحث درباره تعیین قانون اساسی نظام در محافل مختلف گسترش یافت. این مرحله از استقرار نظام نیز با تیزبینی و آینده نگری حضرت امام خمینی (ره) با موفقیت پشت سرگذاشته شد. از این رو، پیش از آنکه رئیس قانون اساسی به دستور حضرت امام نگارش یافت و پس از بحث و بررسی پیرامون آن به اطلاع مردم رسید. هرچند در مسیر تصویب قانون اساسی کارشکنی های صورت گرفت، ولی در دوازدهم مرداد سال 1358 انتخابات خبرگان قانون اساسی صورت گرفت و در 28 مرداد آن سال نیز اولین جلسه مجلس خبرگان قانون اساسی با پیام حضرت امام (ره)، آغاز گردید. سرانجام مجلس خبرگان پس از سه ماه تلاش و فعالیت فوق العاده، کار پر مسئولیت تدوین قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را در بیست و چهارم آبان 1358 در 12 فصل و 175 اصل و با یک مقدمه و مؤخره تنظیم

نمود و در دوازدهم آذر سال 1358 به تصویب نهایی ملت ایران رسید.
 که دتای آمریکا علیه نهضت ملی ایران و بی نگرانی دولت "دکتر مصدق" (1332 ش)، نهضت ملی ایران با رهبری آیت الله سید ابوالقاسم کاشانی و مبارزات فخرمانانه ملت مسلمان ایران در 30 تیر 1331 به اوج خود رسید و نزدیک بود طومار استبداد و استعمار را برای همیشه درهم پیچد اما در این میان، اتفاقاتی رخ داد که نهضت مردمی را از مسیر اصلی خارج ساخت و به شکست کشاند. پس از روی کار آمدن مجدد دکتر مصدق، او خواهان افزایش اختیارات بود و آیت الله کاشانی که ریاست مجلس هفدهم شورای ملی را برعهده داشت، برای ایجاد اتحاد و جلوگیری از تفرقه، به این لایحه نخست وزیر رای داد. با این حال، مصدق در صدد منزوی کردن مجلس بود و اختیارات بیشتری می خواست. این در حالی بود که آیت الله کاشانی معتقد بود که مجلس، کمال همکاری را با دولت دارد و نیازی به اختیارات بیشتر نیست. از همین زمان، اختلاف نظر در امور مختلف بین دکتر مصدق و آیت الله کاشانی آغاز شد و این اختلاف پس از درخواست تقاضای تمدید اختیارات نخست وزیر به مدت یک سال از جانب مصدق، شکلی جدی و گسترده به خود گرفت. مصدق می خواست با اخذ اختیارات وسیع، نقش مجلس را در قانون گذاری کم رنگ سازد و خواسته های خود را به صورت قانون درآورد. این اختلاف و شکاف در جبهه ملی و مذهبی، باعث شد که دشمنان با سوء استفاده از این فرصت درصدد کودتا علیه دولت و حذف مصدق باشند. در این میان آیت الله کاشانی، بارها در ضمن نامه ها و سخنرانی های خود، مصدق را از خطر وقوع کودتا آگاه کرد ولی مصدق، مغرور به قدرت خود و پشتیبانی مردم، نصایح دلسوزانه آیت الله کاشانی را نشنیده گرفت. سرانجام با خروج شاه از کشور و به وجود آمدن شرایط لازم برای کودتا علیه دکتر مصدق، در حالی که بیش از سیزده ماه از پیروزی های چشمگیر مردم در قیام 30 تیر 1331 ش نگذشته بود، این موفقیت ها با کودتای آمریکایی 28 مرداد 1332 توسط ایادی سلطنت و طلب به شکست انجامید و مصدق سرنگون شد. از آن پس عامل کودتا، سپهبد فضل الله زاهدی، که در دولت مصدق سمت وزارت کشور را داشت به قدرت رسید و پس از مدتی محمدرضا پهلوی به کشور انتخاب مجدد و بار دیگر بر تخت سلطنت تکیه زد. مقدمات کودتایی که در روز 28 مرداد 1332، به عمر حکومت مصدق خاتمه داد، از ده ماه قبل از آن، در پاییز 1331، فراهم آمده بود و طرح اولیه آن نیز پس از بازگشت چرچیل به مقام نخست وزیر انگلستان در مهرماه 1331، تهیه گردید. این کودتا با همکاری آمریکا و انگلیس در ایران به وقوع پیوست و از آن پس، ایران به طور مستقیم تحت نفوذ رژیم استکباری آمریکا درآمد. پس از این کودتا، اوضاع ایران آن چنان بر وفق مراد آمریکا گردید که تا بیست و پنج سال، حکومت ایران مهم ترین دست

نشانده برای دولت آمریکا بود و آن دولت استکباری بر تمامی جریان ها و امور کشور ایران خیمه زد.
 گذشته عالم و معتمد بنی، آیت الله "آقا رحیم ارباب اصفهانی" (1396 ق)، آیت الله آقا رحیم ارباب اصفهانی در 12 جمادی الاول سال 1297 ق در اصفهان به دنیا آمد. پس از کسب مقدمات و سطوح حوزه، از محضر درس اساتید برجسته و ای همچون ابوالمعالی کلباسی، آخوند ملا محمد کاشی، سید محمد باقر درچه و ای و میرزا جهانگیرخان قشقایی بهره و گرفت و با آیت الله سید حسین طباطبایی بروجردی هم مباحث بوده است. آیت الله ارباب اصفهانی به تاسی از استاد عارف و حکیم خود، جهانگیرخان قشقایی، جز در هنگام اقامه نماز جمعه و جماعت، عمامه نمی گذاشت. وفات این فقیه بزرگ در شب عید غدیر سال 1396 ق در 99 سالگی روی داد.

در گذشته "حیوات" دانشمند برجسته انگلیسی (1819 م) جیمز وات، مخترع و مهندس معروف انگلیسی در 28 مارس 1736 م در ناحیه و ای در شمال انگلستان به دنیا آمد. وی از ابتدا به مطالعه و تحقیق درباره مسائل علمی علاقه مند بود و به ساخت ابزار گوناگون می پرداخت. در این هنگام، یک مرکز علمی، از جیمز وات خواست تا ماشین نمونه بخار را که از کار افتاده بود تعمیر کرده و به کار اندازد. در حین تعمیر این ماشین، وات به قدرت عظیم بخار پی برد و درصدد برآمد به نحوی مطلوب از این نیرو در این ماشین

استفاده کند. او با تلاش فراوان، اشکالات ماشین اولیه بخار را برطرف کرد و دستگاه جدیدی اختراع نمود که ماشین بخار را شکل می‌داد. پس از آن، وات بار دیگر اصلاحات متعددی در ماشین خود ایجاد کرد و تکامل بخشید. از این رو، در جهان او به عنوان مخترع ماشین بخار شهرت یافت. وی با تکمیل دیگ بخار، خدمت عظیمی به علوم فیزیک و مکانیک نمود و با اختراع کندسور بخار که به وسیله آن، صرفه‌جویی بسیار زیادی در مصرف سوخت به عمل می‌آید، کمک شایانی به استفاده بیشتر از نیروی بخار کرده است. در واقع دستگاه کندسور، یک محفظه انقباض بود که به وسیله آن، حرارت سیلندر تقریباً یکنواخت باقی می‌ماند. بعدها با استفاده از ماشین بخار، نیروی حرکت لوکوموتیوها و کشتی‌ها فراهم شد و تحولی عظیم در صنعت حمل و نقل فراهم گردید. جیمز وات سرانجام در 19 اوت 1819م در 83 سالگی درگذشت.